

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.22. Regula S. Isidori.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

Sæculum VII distinctionem Naturarum in Jesu Christo
A. C. 619. negans, Divinitatem passibilem esse affir-
 mabat. Is cum diu Episcoporum Ca-
 tholicorum monitis & Doctrinæ repu-
 gnasset, tandem conversus, & ad eorum
 Communionem admissus est. Hinc fa-
 ctum, ut Patres Concilii Decretis am-
 piam Dissertationem, qua Hæresis illa
 ex Scriptura & Patribus refutatur, sub-
 junxerint. Concilium istud inter Hispa-
 lensia secundum habetur.

AE. 13.

§. XXII.

Regula S. Isidori.

Tom. 2. Cod. reg. p. 198. **N**ovis Provinciæ Boeticæ Monasteriis,
 de quibus in hoc Concilio mentio fit,
 sine dubio accenseri debet Monasterium
Honorii, cujus emolumento S. Isidorus
 Regulam suam scripsit. Ex ea videmus,
 Virum sanctum in hac arte versatissimum
 fuisse, & vitam Monasticam maximi æsti-
 masse. Præterea ipsius Regula ad intel-
 ligentiam aliarum præsertim S. Benedi-
 cti facit. S. Isidorus constituit, ut Mo-
 nasterium semper sit clausum, & villa a
 Monasterio separata. Fratrum Cellule
 prope Ecclesiam, Cella infirmorum pau-
 lo remotior, hortus intra Monasterii se-
 pta sit. Novitii mensibus tribus in Cel-
 la hospitem probentur. Omnia Bona sua
 vel pauperibus vel Monasterio donent,
 & dato chirographo se in Monasterio per-
 man-

c. 1.

c. 4.

Sæculum VII majore commiseratione digni sunt, quam
A. C. 619. vere ægroti, quia morbo animæ inficiuntur. Tales, si eorum nequitia pateat, puniantur. Hæc Regula singulis diebus sex horas labori, & tres Lectioni assignat. Monachi in horto & præparandis cibis occupentur, agriculturam vero, & operam in extruendis ædificiis locandam, mancipiis relinquant.

- c. 2. Abbas sit vir ætate matura, & in omni virtutum genere exercitatus. Ipse prior faciat, quæcunque aliis præcipit.
- c. 6. Ter singulis septimanis Collationes habeat. Semper cum Congregatione sine ullo discrimine servata paupertate manducet. Alimenta Monachorum sint olera & legumina, atque in Festis solemnibus non nunquam præter olera etiam caro levissima, (id ego de carnibus avium intelligo) qui a carnibus & vino abstinere voluerit, liceat. Id statuitur ideo, quod adhucdum in Hispania Priscillianistarum reliquiæ superessent. A Pentecoste usque ad initium Autumni prandeant, reliquo anni tempore tantum cœnam sumant. In Quadragesima in pane & aqua jejunent. Singulis diebus & omni tempore, excepta die Dominica, jejunare liceat. Monachi vestimenta lineæ non habeant; in vestitu nitorem non quærant, & sorditiem arceant. Balneo non utantur, nisi ægrotent, & necessitas postu-

postulet. Omnes in uno cubiculo, si fieri possit, aut saltem in uno loco dormiant. Cubiculum autem semper lucerna illustretur.

Monachus, etiamsi gravissime delinquat, & quotiescunque relabatur, non ejiciatur ex Monasterio, ne majori peccandi periculo exponatur, sed in Monasterio poenitentiam agere compellatur. In hac Regula culpæ minores & graviores sigillatim enumerantur. Aliæ ex oisitantia aut infirmitate, aliæ ex malitia ortum trahunt; hæ Abbatis arbitrio puniendæ relinquuntur, illæ autem leviores trium dierum Excommunicatione expiantur. Erat hæc Excommunicatio ad normam Regulæ S. Benedicti separatim a Communitate, quo tempore Monachus includebatur, & nemini se ei jungere, loqui, cum ipso orare, aut manducare licebat. Tum poenitentiae tempore elapso Abbas ei in Ecclesia publice Absolutionem dabat.

Hæc Regula satis distincte omnium Officia in Monasterio denotat. Præpositus, quasi Mandatarius, negotia extra Monasterium gerebat. Custodi seu Sacristæ Ecclesiæ cura, alteri vestiarii & supellectilis domesticæ, Ostiario hospitum, Cellerario annonæ, horreorum, & pecoris, Hebdomadariis culinæ & mensæ, alteri horti, alteri erudiendi pueros

Sæculum VII
A. C. 619.

c. 14.

c. 15.

c. 16.

c. 17.

Sup. Lib.
XXII. §. 18.

c. 19.

Sæculum VII
A. C. 619.

c. 22.

c. 23.

Monasterio oblatos, alteri Eleemosynas distribuendi erat demandata. Monasterium in Civitate habebat aliquam domum, in qua unus Senior cum duobus junioribus manebat. Monachus ad aliud Monasterium missus, more illorum, ad quos pervenerit, vivat, ne scandalo sit. Antequam mortui sepeliantur, pro peccatis eorum Sacrificium offeratur, & altera post Pentecosten die idem Sacrificium offeratur pro omnibus defunctis. (*) Hæc mihi in Regula S. Isidori inter cetera magis notatu digna visa sunt.

§. XXIII.

S. Helladius Toletanus.

Act. SS.

Ben. to. 2.

p. 136.

*Idelf. de vir
illust. c. 7.*

Sub idem tempus haud procul Toletum florebat Monasterium Agaliense, ex quo plures Episcopi, atque etiam S. Helladius, ad regendam amplissimam Ecclesiam evocati sunt. Helladius in Aula Regum Gothorum, qui Sedem Toleti fixerant, illustrissimus, & Rerum publicarum Rector, nihilominus, ut poterat, sub sæculari

(*) Ejusmodi Testimonia contra Protestantes sunt Argumenta invicta antiquissimæ in Ecclesia Consuetudinis. Ceterum hic prima vice, quod sciam, omnium Defunctorum Commemoratio expressa occurrit, quamvis credibile non sit, S. Isidorum hujus rei primum esse Auctorem, sed hunc orandi morem potius a Majoribus accepisse.